

ორმოცე მუხლის დაფარული ისტორია - ნომერი ოცდათორმეტი

ეზეკიელი, ნომერი ცამეტი

Jeff Pippenger

2026-10-02

ეზეკიელის წიგნში გაფრთხილების უწყება არის „აღყის ნიშანი“. როდესაც ალყა დაიწყო, ეზეკიელის ცოლი გარდაიცვალა, და ეზეკიელს ებრძანა, არ ეგლოვა მისი სიკვდილი. მისი სიკვდილი, რომელსაც თან ახლდა მისი სიკვდილის გამო ეზეკიელის უგლოველობა, სიმბოლურად აღნიშნავდა ალყას და იერუსალიმის მოახლოებულ განადგურებას. მისი მოქმედებანი და მისი სიკვდილი წარმოადგენს გამაფრთხილებელ ნიშანს, რომელიც წინასახავს მომავალ გამაფრთხილებელ ნიშანს, იესოს მიერ დადგენილს, როგორც „გატილების სისამაგლეს“.

ამიტომ, როცა იხილავთ გაპარტახების სისამაგლეს, რომლის შესახებ დანიელ წინასწარმეტყველმა თქვა, მდგომარეს წმიდა ადგილზე, (ვინც კითხულობს, გაიგოს). მათე 24:15.

როდესაც რომაული შტანდარტები ტაძრის ეზოებში იქნა განთავსებული, იერუსალიმში მყოფ ქრისტიანებს ქალაქიდან უნდა ევლტოთ. იერუსალიმის განადგურების ნიშნის ორი მოწმე ხაზს უსვამს ალყამდე „ნიშნის“ წინასწარ ამოცნობის სერიოზულობას, და შთაგონება კიდევაც ცხადყოფს, რომ ეს ორი მოწმე თავიანთ „უფრო უშუალო გამოყენებას“ უკანასკნელ დღეებში პოულობს. ქრისტეს მიერ იერუსალიმის განადგურების შესახებ მოცემულ გაფრთხილებაზე, ეზეკიელისა და იოანეს ტაძრის ხილვასთან კავშირში, დამ უაიტმა დაწერა:

„მიუხედავად იმისა, რომ ამ წინასწარმეტყველებებმა იერუსალიმის დაღუპვისას ნაწილობრივი აღსრულება ჰპოვა, მათ უფრო უშუალო მიმართება უკანასკნელ დღეებთან აქვთ.

„ჩვენ ვდგავართ დიდი და solemnური მოვლენების ზღურბლზე. წინასწარმეტყველება სწრაფად სრულდება. უფალი კართანაა. მალე ჩვენს წინაშე გაიხსნება პერიოდი, რომელიც ყოველი ცოცხლისათვის აღმატებული მნიშვნელობისა იქნება. წარსულის დავები კვლავ აღდგება; წარმოიშობა ახალი დავებიც. ის სცენები, რომლებიც ჩვენს სამყაროში უნდა გათამაშდეს, ჯერ კიდევ სიზმრადაც კი არავის უნახავს.“ მოწმობანი, ტომი 5, 753.

მეოთხე თავში ეზეკიელს დაევალა, განესახიერებინა იგავი, რომელიც ხაზს უსვამდა „აღყის ნიშანს“. ეზეკიელმა თავის წიგნში ხუთჯერ განასახიერა იგავი, რომლის დანახვაზეც მისმა ძმებმა უარი თქვეს. ეზეკიელმა ხუთჯერ ელაპარაკა თავის ძმებს და მათ მოსმენაზე უარი თქვეს. მისი განსახიერებული იგავები და უწყებანი წარმოაჩენს უგუნურ ქალწულთა ხუთწილად კლასს, რომლებიც უარს ამბობენ მიიღონ „ცოდნის“ ზრდა, რომელიც მის იგავებსა და სიტყვებს უკავშირდება. ეს სიტყვები და იგავები

უშუალოდ იყო დაკავშირებული იერუსალიმის განადგურებასთან, რომელსაც აქვს „უფრო პირდაპირი გამოყენება უკანასკნელ დღეებთან მიმართებით“.

შენც, ძეო კაცისა, აიღე აგური, დაიდე იგი შენ წინ და გამოსახე მასზე ქალაქი, ანუ იერუსალიმი; და ალყა შემოარტყი მას, ააშენე მის წინააღმდეგ სიმაგრე და აღმართე მის წინააღმდეგ მიწაყრილი; ბანაკიც განაწყვე მის წინააღმდეგ და ირგვლივ სატეხი მანქანებიც დააყენე მის წინააღმდეგ. ხოლო შენ აიღე რკინის ტაფა და დადგი იგი რკინის კედლად შენსა და ქალაქს შორის; მიაპყარ მას შენი სახე, და იქნება იგი ალყაში მოქცეული, და შენ ალყას შემოარტყამ მას. ეს იქნება ნიშანი ისრაელის სახლისათვის.

დაწევი შენც შენს მარცხენა გვერდზე და დაადე მას ზედ ისრაელის სახლის ურჯულოება; იმ დღეთა რიცხვის მიხედვით, რამდენ ხანსაც მასზე დაწოლილი იქნები, იტვირთავ მათ ურჯულოებას. რადგან მე დაგაკისრე მათი ურჯულოების წლები დღეთა რიცხვის მიხედვით — სამას ოთხმოცდაათი დღე; ასე იტვირთავ ისრაელის სახლის ურჯულოებას. და როცა შეასრულებ მათ, კვლავ დაწევი შენს მარჯვენა გვერდზე და იტვირთავ იუდას სახლის ურჯულოებას ორმოცი დღე; თითო დღე წელიწადად დაგიწესე. ამიტომ შენი სახე იერუსალიმის ალყისკენ მიმართე, შენი მკლავი გაშიშვლებული იყოს და უწინასწარმეტყველე მას წინააღმდეგ. და აჰა, მე დაგადებ საკვრელებს, და ვერ გადაბრუნდები ერთი გვერდიდან მეორეზე, ვიდრე არ დაასრულებ შენი ალყის დღეებს. ეზეკიელი 4:1–8.

ნიშანი

სიტყვა „ნიშანი“ ეზეკიელის წიგნში ცხრაჯერ გვხვდება. მეოთხე თავში იერუსალიმის ალყა არის „ნიშანი“ ისრაელის სახლისათვის. მეორე თავში ეზეკიელი კვლავ არის „ნიშანი“, რომელიც იერუსალიმის ალყასა და განადგურებას მიუთითებს.

კაცის ძეო, შენ ცხოვრობ ურჩი სახლის შუაგულში, რომელთაც თვალები აქვთ, რათა იხილონ, და ვერ ხედავენ; ყურები აქვთ, რათა ისმინონ, და ვერ ისმენენ, რადგან ურჩი სახლია იგი. ამიტომ, კაცის ძეო, გაიმზადე გადასახლებისთვის საჭირო ბარგი და დღისით, მათ თვალწინ, გადასახლდი; და შენი ადგილიდან სხვა ადგილზე გადასახლდი მათ თვალწინ: ეგებ შეიგნონ, თუმცა ურჩი სახლია იგი. შემდეგ, დღისით, მათ თვალწინ, გამოიტანე შენი ბარგი, როგორც გადასახლებისთვის გამზადებული ბარგი; და საღამოს, მათ თვალწინ, გამოდი, როგორც ტყვეობაში მიმავალნი გამოდიან. მათ თვალწინ კედელი გაანგრიე და იქით გაიტანე. მათ თვალწინ მხარზე იტვირთე და ბინდებუნდში გაიტანე; სახე დაიფარე, რათა მიწას ვერ ხედავდე, რადგან ისრაელის სახლისთვის ნიშნად დაგადგინე შენ. ეზეკიელი 12:2–6.

როდესაც ურჩმა სახლმა იხილა ეს განსახიერებული იგავი, ვერ მიხვდნენ, რას ნიშნავდა იგი, ამიტომ ეზეკიელს სთხოვეს, განემარტა იგი.

კაცის ძეო, ნუთუ ისრაელის სახლმა, ურჩმა სახლმა, არ გითხრა შენ: რას აკეთებ? უთხარი მათ: ასე ამბობს უფალი ღმერთი: ეს განაჩენი შეეხება მთავარს იერუსალიმში და ისრაელის მთელ სახლს, რომელნიც მათ შორის არიან. თქვი: მე

თქვენი ნიშანი ვარ; როგორც მე ვქმენ, ისე მოექცევიან მათ: აიყრებიან და ტყვეობაში წავლენ. ეზეკიელი 12:9–11.

იერუსალიმის ალყა უკანასკნელ დღეებში ღვთის ხალხისათვის ნიშანია.

„თითოეული ძველი წინასწარმეტყველი უფრო ნაკლებად ლაპარაკობდა თავისი დროისთვის, ვიდრე ჩვენი დროისთვის, ამიტომაც მათი წინასწარმეტყველება ძალაშია ჩვენთვის. „ყოველივე ეს მათ შეემთხვათ მაგალითად; და დაიწერა ჩვენი დასარიგებლად, რომელთაც წუთისოფლის აღსასრული მოგვსწრებია.“¹ კორინთელთა 10:11. „არა საკუთარი თავისთვის, არამედ ჩვენთვის მსახურებდნენ იმაში, რაც ახლა გეუწყათ თქვენ მათ მიერ, რომლებმაც სახარება გახარეთ თქვენთვის ზეციდან მოვლინებული სულიწმიდით; იმაში, რისი ჩახედვაც ანგელოზებს სწადიათ.“¹ პეტრე 1:12....

„ბიბლიამ თავისი საუნჯენი დააგროვა და ერთად შეკრა ამ უკანასკნელი თაობისთვის. ძველი აღთქმის ისტორიის ყველა დიდი მოვლენა და საზეიმო ქმედება ამ უკანასკნელ დღეებში ეკლესიაში განმეორდა და კვლავაც მეორდება.“
Selected Messages, book 3, 338, 339.

ამავე დღეს

ეზეკიელი, „იერუსალიმის ალყისა და განადგურების“ განსახიერებულ იგავში, უკანასკნელ დღეებში ღვთის ერისთვის ნიშანია.

კვლავ მეცხრე წელს, მეათე თვეში, თვის მეათე დღეს, უფლის სიტყვა მომივიდა მე და თქვა: კაცის ძეო, ჩაიწერე ამ დღის სახელწოდება, სწორედ ამავ დღისა: ბაბილონის მეფე სწორედ ამავ დღეს მოადგა იერუსალიმს.

და უთხარი იგავი ურჩ სახლს და უთხარი მათ: ასე ამბობს უფალი ღმერთი: დადგი ქვაბი, დადგი იგი, და წყალიც ჩაასხი მასში; ჩაყარე მასში მისი ნაჭრები, ყოველი კარგი ნაჭერი, ბარკალი და მხარი; ამოავსე იგი რჩეული ძვლებით. აიღე ფარის რჩეული, და ძვლებიც დაუწყვე ქვეშ, და ადულე კარგად, და მოხარშონ მასში მისი ძვლები. ამიტომ ასე ამბობს უფალი ღმერთი: ვაი სისხლიან ქალაქს, იმ ქვაბს, რომლის ნადებიც მასშია და რომლის ნადებიც არ გამოსულა მისგან! ამოიღე იგი ნაჭერ-ნაჭერ; ნურც წილი დაეცემა მასზე. რადგან მისი სისხლი მის შუაგულშია; კლდის თხემზე დადო იგი; მიწაზე არ დაღვარა, რათა მტვრით დაფარულიყო; რათა აღძრულიყო მძვინვარება შურის საძიებლად; მე მისი სისხლი კლდის თხემზე დავდე, რათა არ დაფარულიყო.

ამიტომ, ასე ამბობს უფალი ღმერთი: ვაი სისხლიან ქალაქს! მეც დიდს გავხდი ცეცხლისათვის შეშის გროვას. შეშა დაახვავეთ, დაანთეთ ცეცხლი, ხორცი მოხარშეთ, კარგად შეაზავეთ, და ძვლებიც დაიწვას. შემდეგ ცარიელი დადგით იგი მისივე ნაკვერჩხლებზე, რათა მისი სპილენძი გახურდეს და დაიწვას, რათა მისი უწმინდურება გადნეს მასში და მისი ქაფი განადგურდეს. იტანჯა მან თავისი სიცრუით, მაგრამ მისი დიდი ქაფი არ გამოვიდა მისგან; მისი ქაფი ცეცხლში იქნება. შენს უწმინდურებაში გარყვნილებაა; რადგან განგწმინდე შენ, და არ განიწმინდე, აღარ განიწმინდე შენი უწმინდურებისაგან, ვიდრე ჩემს რისხვას შენზე არ

დავაცხრობ. მე, უფალმა, ვთქვი ეს: ახდება, და შევასრულებ; უკან არ დავიხევ, არ დაგზოგავ და არ ვინანებ; შენი გზებისამებრ და შენი საქმეებისამებრ განგსჯიან, ამბობს უფალი ღმერთი.

და მოვიდა უფლის სიტყვა ჩემდამი და თქვა: კაცის ძეო, აჰა, ერთ დარტყმით წაგართმევ შენს თვალთა სანატრელს; ხოლო ნუ იგლოვებ და ნუ იტირებ, და შენი ცრემლები ნუ გადმოიღვრება. იკვნესე ჩუმად, მკვდრის გამო გლოვა ნუ აღასრულებ; თავზე თავსაბური შეიბი და ფეხზე სანდლები ჩაიცვი; ბაგენი ნუ დაიფარავ და ადამიანთა პურს ნუ შეჭამ. და ველაპარაკე ხალხს დილით; ხოლო საღამოს ჩემი ცოლი მოკვდა; და დილით ისე მოვიქეცი, როგორც მეზრძანა. და ხალხმა მითხრა: ნუთუ არ გვეტყვი, რას ნიშნავს ჩვენთვის ეს, რომ ასე იქცევი?

მაშინ მე ვუპასუხე მათ: უფლის სიტყვა მომივიდა მე და მითხრა: უთხარი ისრაელის სახლს: ასე ამბობს უფალი ღმერთი: აჰა, მე შევბღალავ ჩემს საწმიდარს, თქვენი ძალის დიდებას, თქვენი თვალების სასურველს და იმას, რასაც თქვენი სული იბრალებს; და თქვენი ძენი და თქვენი ასულნი, რომლებიც დატოვეთ, მახვილით დაეცემიან. და თქვენ ისე მოიქცევით, როგორც მე მოვიქეცი: არ დაიფარავთ ბაგეებს და არ შეჭამთ კაცთა პურს. და თქვენი თავსაბურავნი თავებზე გექნებათ და თქვენი ფეხსაცმელი — ფეხებზე; არ იგლოვებთ და არ იტირებთ, არამედ დადნებით თქვენი ურჯულოებების გამო და ოხვრით შესტირით ერთმანეთს. ასე იქნება ეზეკიელი თქვენთვის ნიშნად: ყველაფრისამებრ, რაც მან გააკეთა, თქვენც ისე მოიქცევით; და როცა ეს მოვა, შეიცნობთ, რომ მე ვარ უფალი ღმერთი. ეზეკიელი 24:1–24.

ეზეკიელი არის ნიშანი, რომელიც მიუთითებს იერუსალიმის ალყის დასაწყისსა და საბოლოო განადგურებაზე, და ამის შემდეგ — ლაოდიკიის მეშვიდე დღის ადვენტისტური ეკლესიის წევრთა ტყვეობაზე.

„როცა ქრისტემ ზეთისხილის მთის თხემიდან გადმოიხედა, მან იხილა, რომ ასეთი მდგომარეობა ყველა ეკლესიაში არსებობდა. გაფრთხილებები ყველას ეძლევა, ვინც იმ იერუსალიმელი ხალხის კვალს მიჰყვება, რომელსაც ასეთი დიდი ნათელი ჰქონდა. ეს ხალხი ჩვენს წინაშეა, როგორც გაფრთხილება. ჩვენი დღევანდელი მდგომარეობის ღვთის გაფრთხილებათა უარყოფით ადამიანები იმეორებენ იერუსალიმის ცოდვას. უფალი ხედავს იმას, რასაც ადამიანის იარაღი ვერ ხედავს და არ დაინახავს — ბეთლ-კრიკში ყოველგვარი ადამიანური ჩანაფიქრის შედეგს. მან გააკეთა ყველაფერი, რაც ღმერთს შეეძლო გაეკეთებინა. მან გაანათა ხალხის თვალთა წინაშე ნათელი, რათა მათი ცოდვები არ მისულიყო იმ ზღვრამდე, სადაც მონანიება ვეღარ იგრძნობა. მაგრამ სამართლიანი და მართალი პრინციპებიდან ხანგრძლივი გადახვევის შედეგად ადამიანებმა საკუთარი თავი დააყენეს იქ, სადაც ნათელი და ჭეშმარიტება, სამართალი და წყალობა აღარ შეიმჩნევა. ეს გზა მათი თვით ბუნების ნაწილად იქცა“. მოწმობანი, ტომი 8, 68.

ალფასა და ომეგას ორი მოწმე

ეზეკიელი ზებუნებრივად იყო დამუწეხებული, და მას ეუწყა, რომ როდესაც იერუსალიმი დაეცემოდა, კვლავ შეძლებდა ლაპარაკს, და რომ მაშინ იგი „ნიშანი“

იქნებოდა. ეზეკიელის მიერ ცოლის სიკვდილის გამო გლოვის უქონლობამ ალფა-ნიშანი აღნიშნა ალყის დასაწყისში, ხოლო იერუსალიმის დაცემისას ეზეკიელის ბაგის გახსნამ ომეგა-ნიშანი აღნიშნა. განადგურებამდე მიმავალი ალყა ნიშანით არის აღნიშნული როგორც დასაწყისში, ისე დასასრულში. იმავე ილუსტრაციის ფარგლებში, ალფა და ომეგა ნიშნის მეორე მოწმე ასეა წარმოდგენილი: ეზეკიელის „თვალთა სასურველის“ სიკვდილი — როგორც ალფა, და ხალხის „თვალთა სასურველის“ სიკვდილი — როგორც ამ პერიოდის ომეგა-ნიშანი. წელიწად-ნახევრის პერიოდი ატარებს ალფასა და ომეგას ორ მოწმობას. ეზეკიელის ცოლის სიკვდილი წარმოადგენდა ლაშქრის ტყვედ წაყვანასა და გათელვას, ხოლო იერუსალიმის, როგორც ომეგას, სიკვდილი წარმოადგენდა საწმიდრის გათელვას.

ამგვარად, ეზეკიელი თქვენთვის ნიშანია: როგორც მან ჰქმნა ყოველივე, ისე ჰქმნით თქვენც; და როდესაც ეს აღსრულდება, შეიცნობთ, რომ მე ვარ უფალი ღმერთი. და შენც, კაცის ძეო, განა იმ დღეს, როცა წავართმევ მათ ძალას, მათი დიდების სიხარულს, მათ თვალთა საწადელს და იმას, რაზედაც მათ აქვთ გული მიპყრობილი — მათ ვაჟებსა და მათ ასულებს, იმ დღეს გადარჩენილი არ მოვა შენთან, რათა შენს ყურთასმენას ამცნოს ეს? იმ დღეს გაიხსნება შენი ბაგე გადარჩენილის წინაშე, და ილაპარაკებ, და აღარ იქნები მუნჯი; და იქნები მათთვის ნიშანი, და შეიცნობენ, რომ მე ვარ უფალი. ეზეკიელი 24:24–27.

ექვსი სიკვდილი

ეზეკიელის ცოლის სიკვდილი აღნიშნავს ალყის დაწყებას და იერუსალიმის სიკვდილს, რომელიც წინასწარმეტყველურად ქრისტეს სასძლოა, და ასახავს მალე მოსავალ კვირა კანონს, რომელსაც წინ უძღვის ალყით წარმოდგენილი პერიოდი. ალყის პერიოდი და განადგურება ორი განსხვავებული, თუმცა უშუალოდ დაკავშირებული სასაზღვრო ნიშანია. ალყა დროის პერიოდია, ხოლო განადგურება — დროის ერთი წერტილი. განადგურება არის კვირა კანონი, რომელსაც წინ უძღვის მხეცის ხატის ჩამოყალიბების პერიოდი. მხეცის ხატის პერიოდი მთავრდება მხეცის ნიშნით. როდესაც იესომ მათეს ოცდამეოთხე თავში იერუსალიმის განადგურების ნიშანი განსაზღვრა, მან ასევე ნოეს დღეებზეც მიუთითა.

მაგრამ როგორც ნოეს დღეები იყო, ასევე იქნება კაცის ძის მოსვლაც. რადგან როგორც წარღვნის წინარე დღეებში ჰამდნენ და სვამდნენ, ცოლს ირთავდნენ და თხოვდებოდნენ იმ დღემდე, ვიდრე ნოე კიდობანში შევიდოდა, და ვერ შეიცნეს, ვიდრე წარღვნა მოვიდოდა და ყველას წაიღებდა; ასევე იქნება კაცის ძის მოსვლაც. მათე 24:37–39.

ნოეს დღეებში განსაცდელის კარი დაიხურა, რითაც წინასწარ მოისახა მალე მოსალოდნელი კვირადღის კანონი, რომელიც ასევე წინასწარ არის ნაჩვენები 1844 წლის 22 ოქტომბერს კარის დახურვით. პერიოდი 1844 წლის 12–17 აგვისტოს ექსეტერის ბანაკ-შეკრებიდან წარმოადგენს წინასწარმეტყველურ პერიოდს, რომელსაც დახურული კარისაკენ მივყავართ.

ნოეს დღეებში ნოე წარმოადგენდა მესამე ანგელოზს, და მესამე ანგელოზი მივიდა 1844 წლის 22 ოქტომბრის დახურულ კართან. ნოეს დღეებში, რომლებიც იესოს თანახმად იქნებოდა როგორც „კაცის ძის მოსვლა“, გამოცხადების მეთოთხმეტე თავის სამი ანგელოზი მიჰყავდა დახურულ კარამდე. უილიამ მილერი წარმოადგენდა პირველი ანგელოზის უწყებას და ნოეს დღეებში ენოქით იყო განსახიერებული. იუდა ენოქის უწყებას მილერის უწყების პარალელად ასახელებს.

ხოლო ენოქმაც, ადამისგან მეშვიდემ, იწინასწარმეტყველა მათ შესახებ და თქვა: აჰა, უფალი მოდის თავისი წმიდათაგან ათიათასებით, რათა აღასრულოს სამსჯავრო ყოველთა ზედა და ამხილოს ყველა უღმერთი მათ შორის ყველა მათი უღმერთო საქმისათვის, რომლებიც უღმერთოდ ჩაუდენიათ, და ყველა იმ მკაცრი სიტყვისათვის, რომელიც უღმერთო ცოდვილთ უთქვამთ მის წინააღმდეგ. იუდა 1:14, 15.

მილერის პირველი ანგელოზის უწყება აცხადებდა „სასამართლოს“, როგორც იგი ენოქის უწყებით იყო წინასახეობრივად წარმოდგენილი. ენოქის დასაწყისი აღნიშნულია, როგორც „მეშვიდე ადამისაგან“. მილერის უწყება დაიწყო და დასრულდა „შვიდი დროის“ მოსვლით ჩრდილოეთის სამეფოზე, და ორმოცდაექვსი წლის შემდეგ მესამე ანგელოზი მოვიდა 1844 წლის 22 ოქტომბერს, როდესაც სამხრეთის სამეფოს წინააღმდეგ მიმართული „შვიდი დრო“ აღსრულდა. როგორც ენოქმა, ისე მილერმაც, რომელნიც სამსჯავროს ჟამის მაცნენი იყვნენ, დაიწყეს იმით, რომ აღინიშნა რიცხვი შვიდი. პერიოდი, რომელიც ენოქით დაიწყო, მეშვიდით დაიწყო და დასრულდა იმ შვიდი დღით, როდესაც ცხოველები კიდობანში შევიდნენ, ვიდრე კარი ზებუნებრივად დაიხურებოდა. იესო ყოველთვის დასასრულს დასაწყისით წარმოგვიდგენს.

ენოქმა შვა მეთუშალახი, რომელმაც, თავის მხრივ, შვა ლამექი. ლამექი და მეთუშალახი წარმოადგენენ მეორე ანგელოზის უწყებას და აგრეთვე შუალამის ღაღადის უწყებას. შუალამის ღაღადი გაგრძელდა დახურულ კარამდე, და ამგვარად წარმოდგენილია მეთუშალახით, რომელიც წარღვნის წელს მოკვდა. ლამექი წარმოადგენდა მეორე ანგელოზის უწყებას, და ლამექი წარღვნამდე ხუთი წლით ადრე მოკვდა. ხუთი წელი ლამექის სიკვდილიდან მეთუშალახის სიკვდილამდე, როდესაც კარი დაიხურა, წინასწარმეტყველურად აღნიშნავდა ეზეკიელის სასძლოს სიკვდილს, როგორც იმ პერიოდის დასაწყისს, რომელმაც მიგვიყვანა ქრისტეს სასძლოს სიკვდილამდე, რომელიც მეთუშალახით არის წარმოდგენილი.

ენოქი განასახიერებდა პირველ ანგელოზს, რომელიც 1798 წელს მოვიდა; ლამექი განასახიერებდა მეორე ანგელოზს, რომელიც 1844 წლის 19 აპრილს მოვიდა; ხოლო მეთუშელახი განასახიერებდა შუალამის ძახილს ექსეტერიდან 1844 წლის 22 ოქტომბრის დახურულ კარამდე, რაც ნოეთი იყო განასახიერებული. ლამექის სიკვდილიდან მეთუშელახის სიკვდილამდე გასული ხუთი წელი განასახიერებდა წელიწად-ნახევარს ძვ. წ. 587 წლიდან ძვ. წ. 586 წლამდე. ლამექიდან მეთუშელახამდე ეს ხუთი წელი განასახიერებს ხუთ წელს 1448 წლიდან 1453 წლამდე.

1448 წლის 31 ოქტომბერს იოანე პალეოლოგოსი გარდაიცვალა, და მისმა ძმამ, კონსტანტინე მეთერთმეტემ (უკანასკნელმა კონსტანტინემ), აღმოსავლეთი რომის ტახტზე ასასვლელად ნებართვა ისლამური თურქული ძალაუფლებისგან ითხოვა. მისი დამორჩილება 1299 წლის 27 ივლისს აღასრულა გამოცხადების მეცხრე თავის მეორე ას ორმოცდაათწლიანი პერიოდი, რომელიც მეათე მუხლშია მოცემული. იოანე პალეოლოგოსის სიკვდილიდან ხუთი წლის შემდეგ, მისი ძმა, კონსტანტინე მეთერთმეტე, კონსტანტინოპოლის გალავანზე დაიღუპა, როდესაც მეჰმედ II-მ აღმოსავლეთი რომის ბიზანტიური იმპერია დაიპყრო. მეჰმედი მუჰამედის თურქული წარმოებული ფორმაა; ამრიგად, პირველი მუჰამედის სიკვდილმა 632 წელს, რომელმაც დაიწყო გამოცხადების მეცხრე თავის პირველი ას ორმოცდაათწლიანი წინასწარმეტყველება (რომელიც მეხუთე მუხლშია მოცემული), დასასრული პოვა რვაას ოცდაერთი წლის შემდეგ, უკანასკნელი კონსტანტინეს სიკვდილით „მუჰამედ მეორის“ ხელით. სიკვდილამდე ხუთი წლით ადრე მუჰამედმა რომის დაღუპვა იწინასწარმეტყველა, და ეს აღასრულა თურქმა, სახელად მუჰამედ მეორემ.

კონსტანტინე უკანასკნელი, მეთერთმეტე, კონსტანტინოპოლის ბრძოლაში დაიღუპა, რითაც გამოიკვეთა ხუთი წელი მისი ძმის, იოანეს, სიკვდილიდან მის საკუთარ სიკვდილამდე. ეს ხუთი წელი წინასწარ იყო განსახიერებული ხუთი წლით ლამექის, მის, სიკვდილიდან მეთუშალას, მამის, სიკვდილამდე, ხუთი წლის შემდეგ, როდესაც კიდობანს კარი დაეხშო. ამგვარად, ეზეკიელის სასძლოს სიკვდილი ლამექის სიკვდილით იყო განსახიერებული, და ისინი ერთად მოწმობენ იოანე პალეოლოგოსის სიკვდილზე 1448 წელს. მეთუშალას შემდგომი სიკვდილი შეესაბამება ქრისტეს სასძლოს სიკვდილსა და იერუსალიმის განადგურებას ძვ. წ. 586 წელს, და ისინი ერთად შეესაბამებიან კონსტანტინე მეთერთმეტის სიკვდილს.

სამი მოწმე წინასწარმეტყველური პერიოდისა, რომელიც იწყება და მთავრდება სიკვდილით, ასახავს მხეცის ხატის ჩამოყალიბების პერიოდს, რომელიც სრულდება მხეცის ნიშანით, და იგი შეესაბამება მილერიტულ ისტორიაში შუაღამის ღაღადის გამოცხადებასა და ჩვენს დღევანდელ ისტორიაში მხეცის ხატის ჩამოყალიბებას, რომელიც სრულდება მხეცის ნიშანით. როდესაც მხეცის ნიშანი აღსრულდება მალე მოსული კვირადღის კანონით, წინასწარმეტყველური „ლაპარაკი“ მოიწევა იმის თანხმობაში, რომ ეზეკიელს შეეძლო საკუთარი ნებით „ელაპარაკა“, როდესაც იერუსალიმი დაინგრა.

ლაპარაკი

კვირის კანონის დროს, რომელიც იერუსალიმის განადგურებით არის წინასახეობრივად ნაჩვენები, შეერთებული შტატების წინასწარმეტყველური მეთყველება აღინიშნება, როგორც ცრუ წინასწარმეტყველი გველეშაპივით ლაპარაკობს.

და ვიხილე სხვა მხეცი, რომელიც ამოდიოდა მიწიდან; და მას ჰქონდა ორი რქა კრავის მსგავსი, და ლაპარაკობდა როგორც გველეშაპი. გამოცხადება 13:11.

კვირის კანონის დროს, ბალაამი თავის სახედარს მესამედ სცემს, და მაშინ სახედარი ალაპარაკდება.

და უფალმა გახსნა ვირის პირი, და მან უთხრა ბალაამს: რა დაგიშავე, რომ ეს სამჯერ მცემე? და უთხრა ბალაამმა ვირს: რადგან დამცინე; ნეტავ მახვილი მეჭიროს ახლა ხელში, რადგან მაშინვე მოგკლავდი. და უთხრა ვირმა ბალაამს: განა მე არა ვარ შენი ვირი, რომელზედაც მას შემდეგ ჯდებოდი, რაც შენი გავხდი, ვიდრე დღევანდელ დღემდე? ნუთუ ოდესმე ჩვეულებად მქონდა შენთვის ასე მოქცევა? და მან თქვა: არა. რიცხვნი 22:28–30.

ცრუ წინასწარმეტყველი კვირის კანონის დროს მეტყველებს, და ისლამიც ასევე მეტყველებს კვირის კანონის დროს. ორივე წინასწარმეტყველურად ცრუ წინასწარმეტყველია. კვირის კანონის დროს აბაკუმის „ხილვა“, რომელიც დაყოვნდა, მეტყველებს.

ხილვა ჯერ კიდევ განწესებული ჟამისთვისაა, მაგრამ დასასრულს იგი იტყვის და არ იცრუებს; თუნდაც დაყოვნდეს, მოელოდე მას, რადგან უსათუოდ მოვა, არ დააგვიანდება. აბაკუმი 2:3.

აბაკუმი არის ჭეშმარიტი წინასწარმეტყველი, რომელიც ლაპარაკობს ცრუ წინასწარმეტყველთა საპირისპიროდ. აბაკუმის „ხილვა“ მეტყველებს უწინ მდუმარე ეზეკიელის ბაგით, რომლის ბაგენიც შემდეგ იხსნება. ღვთის ბაგედ ყოფნის აღთქმა იერემიას მიეცა.

რად არის ჩემი ტკივილი მარადიული, და ჩემი ჭრილობა — უკურნებელი, რომელიც არ ინებებს განკურნებას? ნუთუ სრულიად მოტყუებულად მექცევი მე, როგორც წყლები, რომელნიც შრებიან? ამიტომ ასე ამბობს უფალი: თუ მოიქცევი, კვლავ დაგაბრუნებ, და ჩემს წინაშე დადგები; და თუ ძვირფასს გამოჰყოფ უღირსისგან, ჩემი პირით იქნები; ისინი შენკენ მოიქცნენ, ხოლო შენ ნუ მიიქცევი მათკენ. იერემია 15:18, 19.

კვირის კანონის დროს ზაქარიას ცხრა თვის მუნჯობა დასრულდა, როდესაც მან ილაპარაკა და დაადასტურა, რომ მის ძეს იოანე უნდა დარქმეოდა. ზაქარია წარმოადგენდა ხელმძღვანელობას, რომელსაც არ სწამდა მესამე ანგელოზის სიტყვისა, ხოლო იოანე წარმოადგენდა ელიას მოძრაობას, იმ ეკლესიას, რომელიც ქრისტეს მეორედ მოსვლას შეამზადებდა.

და ზაქარიამ უთხრა ანგელოზს: რით შევიტყობ ამას? რადგან მე მოხუცი კაცი ვარ, და ჩემი ცოლი ხნეში მეტად შესულია. ხოლო ანგელოზმა მიუგო და უთხრა მას: მე ვარ გაბრიელი, რომელიც ღვთის წინაშე ვდგავარ; და მოვლინებული ვარ, რათა გელაპარაკო შენ და გახარო ეს კეთილი უწყება. და აჰა, დადუმდები და ვერ შეძლებ ლაპარაკს იმ დღემდე, ვიდრე ესენი აღსრულდებოდეს, რადგან არ ირწმუნე ჩემი სიტყვები, რომლებიც თავიანთ ჟამს აღსრულდება.

ხალხი ელოდა ზაქარიას და უკვირდა, რომ ამდენ ხანს დაყოვნდა ტაძარში. ხოლო როდესაც გამოვიდა, მათ ვერ ელაპარაკებოდა; და მიხვდნენ, რომ ტაძარში ხილვა ჰქონდა ნანახი, რადგან ნიშნებით ელაპარაკებოდა მათ და მუნჯად დარჩა. ლუკა 1:18–22.

ზაქარია მღვდელთა მერვე რიგს ეკუთვნოდა.

ჰეროდეს, იუდეის მეფის, დღეებში იყო ერთი მღვდელი, სახელად ზაქარია, აბიას რიგისაგან; და მისი ცოლი იყო აარონის ასულთაგანი, და მისი სახელი იყო ელისაბედი. და ორივენი მართალნი იყვნენ ღვთის წინაშე და უმწიკვლოდ დადიოდნენ უფლის ყველა მცნებასა და განაწესში. და შვილი არ ჰყავდათ, რადგან ელისაბედი უნაყოფო იყო, და ორივენი უკვე ხანში შესულნი იყვნენ. და მოხდა ისე, რომ, როცა იგი თავისი რიგის წესისამებრ ასრულებდა სამღვდლო მსახურებას ღვთის წინაშე, სამღვდლო მსახურების ჩვეულების მიხედვით, წილად ხვდა მას, შესულიყო უფლის ტაძარში საკმევლის საკმევად. და საკმევლის ჟამს ხალხის მთელი სიმრავლე გარეთ ღოცულობდა. ლუკა 1:5–10.

ყველა წინასწარმეტყველი უკანასკნელ დღეებს წარმოადგენს, და ზაქარია შევიდა ტაძარში, როგორც ეზეკიელი. იგი მღვდელთა მერვე რიგის იყო, რაც აღნიშნავს ნოეს კიდობანში მყოფ რვა სულთა სიმბოლოს, რომლებმაც ძველი სამყაროდან ახალში გადაინაცვლეს. როგორც იგი, ისე მისი ცოლი უმწიკვლონი იყვნენ, მაგრამ ზაქარია გაბრიელის სიტყვებს შეეჰყვდა. მილერიტული მოძრაობა დაიწყო როგორც ფილადელფიელები (უმწიკვლონი), მაგრამ 1856 წელს ლაოდიკიელებად გარდაიქმნა. უკანასკნელ დღეებში ანგელოზის უწყება არის მესამე ანგელოზის უწყება, და გაბრიელის უწყება ზაქარიასადმი წარმოადგენს მესამე ანგელოზის უწყებას და ასევე ელიას უწყებას, როგორც ეს იოანე ნათლისმცემელშია წარმოდგენილი.

და გამოეცხადა მას უფლის ანგელოზი, საკმევლის საკურთხევლის მარჯვენა მხარეს მდგომი. და როცა ზაქარიამ იხილა იგი, შეძრწუნდა და შიში დაეცა მას. ხოლო ანგელოზმა უთხრა მას: ნუ გეშინია, ზაქარია, რადგან შესმენილია შენი ღოცვა; და შენი ცოლი ელისაბედი გიშობს ძეს, და უწოდებ მის სახელს იოანეს. და გექნება სიხარული და მხიარულება, და მრავალი გაიხარებს მისი შობით. რადგან დიდი იქნება იგი უფლის წინაშე, და არც ღვინოს დალევს და არც თაფლს; და აღივსება სულიწმიდით ჯერ კიდევ დედის საშოდანვე. და მრავალთ ისრაელის ძეთაგან მოაქცევს უფლის, მათი ღმერთის, მიმართ. და იგი წავა მის წინაშე ელიას სულითა და ძალით, რათა მიაქციოს მამათა გულები შვილებისკენ, და ურჩნი — მართალთა სიბრძნისკენ; რათა განუმზადოს უფალს გამზადებული ერი. და ზაქარიამ უთხრა ანგელოზს: რით შევიტყო ეს? რადგან მე მოხუცი კაცი ვარ, და ჩემი ცოლი ხანში შესულია. და ანგელოზმა მიუგო და უთხრა მას: მე ვარ გაბრიელი, ღვთის წინაშე მდგომი; და მოვლინებული ვარ, რომ გელაპარაკო შენ და გახარო ეს სასიხარულო უწყება. ლუკა 1:11–19.

ზაქარიამ ეჭვი შეიტანა, რომ მომავალ ელიის შესახებ უწყება აღსრულდებოდა.

აჰა, მე მოგივლენთ თქვენ ელიას, წინასწარმეტყველს, უფლის დიდი და საშინელი დღის დადგომამდე; და იგი მიაქცევს მამათა გულს შვილებისკენ და შვილთა გულს — მათ მამათაკენ, რათა არ მოვიდეს და წყევლით არ ვგვემო ქვეყანა. მალაქია 4:5, 6.

და უაიტი, ეზეკიელის მეცხრე თავის დაბეჭდვის კონტექსტში, მიუთითებს, თუ რატომ იყვნენ ლაოდიკიური მეშვიდე დღის ადვენტისტური ეკლესიის ხელმძღვანელები ზაქარიას ურწმუნოებით სახეობრივად წარმოდგენილნი.

ის ჯგუფი, რომელიც არ გრძნობს მწუხარებას საკუთარ სულიერ დაკნინებაზე და არ გლოვობს სხვათა ცოდვებზე, დარჩება ღვთის ბეჭდის გარეშე. უფალი თავის მაცნეებს, ხელში მომსვრელი იარაღის მქონე კაცებს, ამგვარად უბრძანებს:

„გაჰყევით მას ქალაქში და ჰკარით: ნურც თქვენმა თვალმა დაინდოს, ნურც შეიწყალებთ: სრულიად მოსპეთ მოხუცნი და ჰაბუკნი, ქალწულნი და ბავშვნი და დედაკაცნი; მაგრამ არ მიუახლოვდეთ არც ერთ კაცს, ვისზეც არის ნიშანი; და დაიწყეთ ჩემი საწმიდრიდან. მაშინ დაიწყეს იმ მოხუცი კაცებიდან, რომლებიც სახლის წინ იყვნენ.“

„აქ ჩვენ ვხედავთ, რომ ეკლესია — უფლის საწმიდარი — პირველი იყო, რომელმაც იგრძნო ღვთის რისხვის დარტყმა. მოხუცებულებმა, მათ, ვისაც ღმერთმა დიდი ნათელი მისცა და ვინც ხალხის სულიერი ინტერესების მცველებად იდგნენ, ნდობას უღალატეს. მათ დაიკავეს ისეთი პოზიცია, თითქოს სასწაულებსა და ღვთის ძალის თვალსაჩინო გამოვლენას აღარ უნდა ველოდეთ, როგორც უწინ. დრო შეიცვალა. ეს სიტყვები ამაგრებს მათ ურწმუნოებას, და ისინი ამბობენ: უფალი არც სიკეთეს მოიმოქმედებს და არც ბოროტებას. იგი მეტისმეტად მოწყალეა იმისთვის, რომ თავის ხალხს სამსჯავროთი ეწვიოს. ამგვარად, „მშვიდობა და უსაფრთხოება“ არის ძახილი იმ კაცთაგან, რომლებიც აღარასოდეს აღიმადლებენ თავიანთ ხმას საყვირივით, რათა ღვთის ხალხს მათი დანაშაულები უჩვენონ და იაკობის სახლს — მათი ცოდვები. ეს მუნჯი ძაღლები, რომელთაც ყეფა არ სურდათ, სწორედ ისინი არიან, ვინც შეურაცხყოფილი ღვთის სამართლიან შურისგებას იგრძნობენ. კაცები, ქალწულები და მცირეწლოვანი ბავშვები ყველანი ერთად იღუპებიან.“ მოწმობანი, ტომი 5, 211.

ზაქარიამ ეჭვი შეიტანა მესამე ანგელოზის უწყებაში, რომელიც არის ელიას უწყება, და რომელიც იმეორებს როგორც იოანე ნათლისმცემლის ისტორიას, ასევე უილიამ მილერის ისტორიას.

ხუთი თვე

ელიზაბეთმა თავისი ორსულობა ხუთი თვის განმავლობაში დამალა.

იმ დღეების შემდეგ მისმა ცოლმა ელისაბედმა მუცლად იღო და ხუთი თვე თავს მალავდა და ამბობდა: ასე მიყო მე უფალმა იმ დღეებში, როცა მომხედა, რათა ადამიანთა შორის ჩემი სირცხვილი მოეხსნა. ხოლო მეექვსე თვეში ანგელოზი გაბრიელი ღვთისაგან გაიგზავნა გალილეის ერთ ქალაქში, რომელსაც ნაზარეთი ერქვა. ლუკა 1:24–26.

ზაქარია მღვდელთა მერვე დასისა იყო, რაც შეესაბამება მისი ძის, იოანეს, წინადაცვეთას მერვე დღეს, როდესაც ზაქარია კვლავ ამეტყველებოდა. იგი და მისი ძე იოანე წარმოადგენენ იმ რვა სულს, რომლებიც ნოეს კიდობანში იმყოფებოდნენ და ხუთი თვის განმავლობაში, ანუ ას ორმოცდაათი დღის მანძილზე, დაფარულნი იყვნენ წარღვნის წყლების მიერ მოტანილი სიკვდილისაგან. ორსულობის ას ორმოცდაათი დღე და წარღვნის წყლები შეესაბამება გამოცხადების მეცხრე თავში მოხსენიებულ ხუთთვიან ორ პერიოდს.

ზაქარია და მისი ძე იოანეც ასევე განასახიერებენ იმ დროს, როცა მეშვიდე ეკლესია — ლაოდიკეა — გადადის მერვე ეკლესიაში, ფილადელფიაში. ზაქარიას მსახურებიდან მერვე რიგის განმავლობაში ვიდრე მისი ძის, იოანეს, წინადაცვეთამდე მერვე დღეს, წარმოდგენილია წინასწარმეტყველური პერიოდი, რომელშიც რიცხვი რვა აღნიშნავს დასაწყისსაც და დასასრულსაც. ამ წინასწარმეტყველური პერიოდის ფარგლებში არის ხუთთვიანი პერიოდი, რომელიც დაფარვის ხანას განასახიერებს.

წინასწარმეტყველების „ლაპარაკი“ მიუთითებს მალე მოსვლად კვირადღის კანონზე; ამიტომ ზაქარია კვირადღის კანონის დროს ლაპარაკობს, როდესაც მისი ძე დაბეჭდილია, როგორც ამას წინადაცვეთის მოქმედება გამოხატავს. იმ ისტორიაში, ვიდრე კვირადღის კანონი დადგებოდა, როდესაც ზაქარია ლაპარაკობს, ხუთი თვის დასასრულს, მეექვსე თვეში მარიამი ელისაბედს ეწვევა და სულიწმინდა ელისაბედს სცხებს, რომელიც, როგორც ქალი, წარმოადგენს ღვთის ეკლესიის ცხებას მალე მოსვლადი კვირადღის კანონამდე ოთხი თვით ადრე.

და მარიამი აღდგა იმ დღეებში და სასწრაფოდ გაემართა მთიან მხარეში, იუდას ერთ ქალაქში; და შევიდა ზაქარიას სახლში და მიესალმა ელისაბედს. და მოხდა ისე, რომ, როცა ელისაბედმა გაიგონა მარიამის მისალმება, ჩვილმა იხტუნა მის საშოში; და ელისაბედი აღივსო სულიწმინდით. და ხმამაღალი ხმით წარმოთქვა და თქვა: კურთხეული ხარ შენ დედათა შორის და კურთხეულია ნაყოფი შენი საშოსი. და საიდან მაქვს მე ეს, რომ დედა ჩემი უფლისა მოვიდა ჩემთან? რადგან აჰა, როგორც კი შენი მისალმების ხმა მომესმა ყურებში, ჩვილმა სიხარულით იხტუნა ჩემს საშოში. და ნეტარია ის, ვინც ირწმუნა, რადგან აღსრულდება ის, რაც უფლისაგან ეუწყა მას. ლუკა 1:39–45.

ხუთი თვის დასასრულს ელიზაბეტი მარიამს „დიდი ხმით“ ელაპარაკა, აქებდა რა მარიამის რწმენას გაბრიელის უწყებისადმი, რომელიც უკანასკნელ დღეებში მესამე ანგელოზის უწყებაა. ელიზაბეტის ქმარმა ზაქარიამ იურწმუნა, მაგრამ მარიამმა — არა. მარიამმა გაბრიელის უწყება ზაქარიას შემდეგ ხუთი თვის შემდეგ მოისმინა, ამიტომ მისი რწმენა მესამე ანგელოზის მიმართ აღინიშნება, როგორც მოსული მას შემდეგ, რაც ხუთი თვის დაფარული უწყება გამოცხადდა. ხუთი თვის დაფარული უწყება უკანასკნელ დღეებში არის გამოცხადების მეცხრე თავის მეხუთე მუხლის პირველი ხუთი თვე. მარიამი წარმოადგენს უკანასკნელი დღეების ეკლესიას, რომელიც იღებს მესამე ანგელოზის უწყებას, რაც მოიცავს ხუთი თვის განსაკუთრებულ ახდას ზუსტად მანამდე, ვიდრე მალე მოსასვლელი კვირადღის კანონის გამოცხადება დაახლოებით ოთხი თვის შემდეგ მოვა.

მარიამის სტუმრობის ნიშნულებზე, პირველი და მეორე ანგელოზების მოძრაობა, რომელიც ზაქარიასა და ელისაბედით არის წარმოდგენილი, უკავშირდება მესამე ანგელოზის მოძრაობას, რომელიც მარიამითა და იოსებით არის წარმოდგენილი. ზაქარია წარმოადგენს მოხელეს იმ ეკლესიიდან, რომელმაც მესამე ანგელოზის უწყება არ ირწმუნა, ხოლო დურგალი იოსები წარმოადგენს მოძრაობას, რომელიც თვითდაფინანსებული საქმით არის წარმოდგენილი. ადვენტიზმი ისე მთავრდება, როგორც დაიწყო, და იგი დაიწყო როგორც მოძრაობა და არა როგორც ორგანიზებული

საეკლესიო სტრუქტურა. ას ორმოცდაოთხი ათასის მოძრაობა, რომელიც იოსებით, მარიამითა და ქრისტეთი არის წარმოდგენილი, უშუალო ნათესაობაშია მილერიტულ მოძრაობასთან, რომელიც ზაქარიათი, ელისაბედითა და იოანეთი არის წარმოდგენილი, ხოლო 1863 წლის ურწმუნოება ზაქარიათი არის წარმოდგენილი. 1863 წელი წარმოადგენს პირველი და მეორე ანგელოზების უწყებათა ურწმუნოებას, ხოლო მესამე ანგელოზის მოძრაობა მარიამის რწმენას წარმოადგენს.

„ანგელოზები გაიგზავნენ, რათა დახმარებოდნენ ზეციდან მოვლენილ ძლიერ ანგელოზს, და მე მოვისმინე ხმები, რომლებიც თითქოს ყველგან ისმოდა: „გამოდით მისგან, ჩემო ხალხო, რათა არ გახდეთ მისი ცოდვების თანაზიარნი და არ მიიღოთ მისი წყლულები. რადგან მისმა ცოდვებმა ცამდე მიაღწია და ღმერთმა გაიხსენა მისი ურჯულოებანი.“ ეს უწყება თითქოს მესამე უწყების დამატება იყო, მასთან შეერთებული, როგორც შუაღამის ღაღადი შეუერთდა მეორე ანგელოზის უწყებას 1844 წელს. ღვთის დიდება განისვენებდა მომთმენ, მომლოდინე წმიდებზე, და ისინი უშიშრად აძლევდნენ უკანასკნელ საზეიმო გაფრთხილებას, აუწყებდნენ ბაბილონის დაცემას და მოუწოდებდნენ ღვთის ხალხს, გამოსულიყვნენ მისგან, რათა თავს დაღწეოდნენ მის საშინელ ხვედრს.“ Early Writings, 277.

ორი უწყების შეერთება წარმოდგენილია მარიამის მიერ ელისაბედის მონახულებით, და ის წერტილი დადგა მაშინ, როდესაც დაფარული ხუთი თვე გაცხადდა. ეს ის წერტილია, სადაც ორი წინასწარმეტყველება ერთდება და ერთად ცხადდება. ერთი ელისაბედმა გამოაცხადა, ხოლო მეორე — მარიამმა. ორი უწყების შეერთება მიუთითებს იმ დროს, როდესაც შუაღამის ძახილი მეორე ანგელოზის უწყებას უერთდება, და ეს მილერიტების ისტორიაში ექსეტერის ბანაკის შეკრებაზე მოხდა.

ელისაბედისა და შემდეგ მარიამის თავიანთი გამოცხადებანი წარმოთქმის შემდეგ, „მარიამი მასთან დარჩა დაახლოებით სამ თვეს და დაბრუნდა თავის სახლში.“ ლუკა 1:56. ექსეტერიდან 1844 წლის 22 ოქტომბრამდე არსებული სამოცდაექვსდღიანი პერიოდი წარმოდგენილია იმ ოთხი თვით, რომლებიც დასრულდა მოახლოებულ საკვირაო კანონთან, როდესაც ზაქარია ალაპარაკდა. ეს ოთხი თვე წარმოადგენს შუაღამის ძახილის უწყების გამოცხადების პერიოდს, რომელიც მოდის ხუთი დაფარული თვის უწყების შემდეგ.

მილერიტთა ისტორიაში ორი უწყება იყო პირველი და მეორე ანგელოზების უწყებანი, ხოლო პირველი ანგელოზის უწყება ძალით შეიმოსა იმ დროითი წინასწარმეტყველების აღსრულებით, რომელიც იწყებოდა ხუთი თვის პერიოდით და რომელიც თავისი აღსრულების ათი დღით ადრე, 1840 წლის 11 აგვისტომდე, ნაწილობრივ დაფარული იყო, როგორც ეს იოშია ლიჩმა წარმოადგინა. მეორე ანგელოზის უწყების გაძლიერება იყო 1843 წლის მცდარი წინასწარმეტყველური თარიღის შესწორება, რომელიც ექსეტერის ბანაკ-შეკრებაზე მოხდა, როგორც ეს სამუელ სნოუმ წარმოადგინა.

ორმაგი უწყების — შუაღამის ღაღადის — გამოცხადება წარმოდგენილია, როგორც კარის დახურვამდე არსებული ხანმოკლე პერიოდი, რომელმაც ნოეს ისტორიაში გახსნა ხუთთვიანი პერიოდი, რომელიც დასრულდა იმით, რომ კიდობანი არარატის მთის

წვერზე დაისვენა. შუალამის ღაღადის გამოცხადების პერიოდი მოდის დაფარული ხუთი თვის გახსნის შემდეგ, რაც 1840 წლის 11 აგვისტომდე ათი დღით ადრე მოხდა, და იგი ასევე მოვიდა მას შემდეგ, რაც უფალმა თავისი ხელი მოაშორა იმ სახეებს, რომლებიც 1843 წლის დიაგრამაზე ჰქონდა დაფარული. 1-დან 11 აგვისტომდე ათი დღე თანხვდება ექსეტერიდან 1844 წლის 22 ოქტომბრამდე არსებულ სამოცდაექვს დღეს, და ორმაგი მოწმე ადასტურებს, რომ დაფარული ხუთი თვის გახსნა, რომელსაც თან ახლავს იმ მცდარი გამოცხადების შესწორება, რომელმაც პირველი იმედგაცრუება წარმოშვა, ხდება მაშინ, როდესაც მარიამი მეექვსე თვეში ელისაბედს ხვდება და ესალმება.

კვირის კანონის დროს შეერთებული შტატები ლაპარაკობს როგორც გველეშაპი, ისლამის ვირი ლაპარაკობს, და აბაკუმის ხილვა ლაპარაკობს იერემიას, ზაქარიასა და ეზეკიელის პირით. კვირის კანონის დროს ეზეკიელი არის ნიშანი, ამგვარად წარმოადგენს იმ დროშას, რომელიც აღიმართება კვირის კანონის დროს. ეზეკიელში სიტყვა „ნიშნის“ ცხრა მოხსენიებიდან ორი „შაბათებს“ განსაზღვრავს, როგორც განწმედის ნიშანს, რომელიც წარმოადგენს ღვთაებრიობისა და კაცობრიობის შეერთებას.

მაგრამ მე მოვიქეცი ჩემი სახელის გულისათვის, რათა იგი არ შებღალულიყო წარმართთა წინაშე, რომელთა შორისაც ისინი იყვნენ, რომელთა თვალწინაც მე მათ გამოვეცხადე, როცა ეგვიპტის ქვეყნიდან გამოვიყვანე ისინი. ამიტომაც გამოვიყვანე ისინი ეგვიპტის ქვეყნიდან და მივიყვანე უდაბნოში. და მივეცი მათ ჩემი წესდებანი და ვუჩვენე ჩემი სამართალნი, რომელთაც თუ კაცი აღასრულებს, იცოცხლებს მათ მიერ.

ამასთანავე, მივეცი მათ ჩემი შაბათებიც, რათა ნიშანი ყოფილიყო ჩემსა და მათ შორის, რომ ეცნოთ, რომ მე ვარ უფალი, რომელიც მათ წმენდს. მაგრამ ისრაელის სახლმა მეამბოხა ჩემს წინააღმდეგ უდაბნოში: არ იარეს ჩემს წესებში და შეიძულეს ჩემი სამართალნი, რომელნიც, თუ კაცი აღასრულებს, მათით იცოცხლებს; და ჩემი შაბათები ძლიერ შებილწეს; მაშინ ვთქვი: გადავღვრი ჩემს რისხვას მათზე უდაბნოში, რათა მოვსპო ისინი. მაგრამ ვიმოქმედე ჩემი სახელის გულისთვის, რათა იგი არ შებილწულიყო ხალხთა წინაშე, რომელთა თვალწინაც გამოვიყვანე ისინი. კვლავაც აღვმართე ჩემი ხელი მათ მიმართ უდაბნოში, რომ არ შევიყვანდი მათ იმ ქვეყანაში, რომელიც მივეცი მათ, ქვეყანაში, სადაც მოედინება რძე და თაფლი, რომელიც არის დიდება ყველა ქვეყნისა; რადგან შეიძულეს ჩემი სამართალნი, არ იარეს ჩემს წესებში და შებილწეს ჩემი შაბათები; რადგან მათი გული მათ კერპებს მისდევდა. მაგრამ ჩემმა თვალმა დაინდო ისინი, რომ არ დამეღუპა, და არ მოვუღე მათ ბოლო უდაბნოში. და ვუთხარი მათ შვილებს უდაბნოში: ნუ ივლით თქვენი მამების წესებით, ნუ დაიცავთ მათ სამართალთ და ნუ წაიბილწავთ თავს მათი კერპებით. მე ვარ უფალი, თქვენი ღმერთი; იარეთ ჩემს წესებში, დაიცავით ჩემი სამართალნი და აღასრულეთ ისინი; წმიდაჰყავით ჩემი შაბათები, და ისინი იქნებიან ნიშნად ჩემსა და თქვენს შორის, რათა იცოდეთ, რომ მე ვარ უფალი, თქვენი ღმერთი. ეზეკიელი 20:9–20.

ეზეკიელი წარმოადგენს ას ორმოცდაოთხი ათასის დროშას, ხოლო ღვთაებრიობისა და კაცობრიობის შეერთების ნიშანი არის უფლის „შაბათები“. ეზეკიელი არის ნიშანი ალყის დასაწყისში და იგი არის ნიშანი იერუსალიმის დაღუპვის დროსაც, როდესაც იგი დროშად აღიმართება. ალყის დასაწყისში, ისინი, ვინც უარს ამბობენ ხილვაზე და სმენაზე, ვინც ბღალავენ მის „შაბათებს“, ასევე ნიშანი არიან.

მაშინ მოვიდნენ ჩემთან ისრაელის უხუცესთაგან ზოგნი და დასხდნენ ჩემს წინაშე. და იყო უფლის სიტყვა ჩემს მიმართ, რომელმაც თქვა: კაცის ძეო, ამ კაცებმა თავიანთ გულში აღმართეს თავიანთი კერპები და თავიანთი ურჯულოების საცდური თავიანთი სახის წინ დააყენეს; ნუთუ მე საერთოდ უნდა ვუპასუხო მათ შეკითხვაზე? ამიტომ ელაპარაკე მათ და უთხარი: ასე ამბობს უფალი ღმერთი: ისრაელის სახლიდან ყოველი კაცი, რომელიც თავის გულში აღმართავს თავის კერპებს, და თავისი ურჯულოების საცდურს თავისი სახის წინ დააყენებს, და მივა წინასწარმეტყველთან — მე, უფალი, ვუპასუხებ მას, ვინც მოდის, მისი კერპების სიმრავლისამებრ; რათა შევიპყრო ისრაელის სახლი მათივე გულში, რადგან ყველანი განმიდგნენ თავიანთი კერპების გამო.

ამიტომ უთხარი ისრაელის სახლს: ასე ამბობს უფალი ღმერთი: მოინანიეთ და მიიქცით თქვენი კერპებისაგან, და მოარიდეთ თქვენი სახეები ყველა თქვენს სისადაგლეს. რადგან ისრაელის სახლიდან ყოველი, ან უცხოტომელი, რომელიც ხიზნად ცხოვრობს ისრაელში, თუ განმიდგება მე, თავის გულში აღმართავს თავის კერპებს, და თავისი ურჯულოების საცდურს დაიყენებს თავისი სახის წინ, და მივა წინასწარმეტყველთან, რათა მისგან ჩემს შესახებ იკითხოს, მე, უფალი, თავად ვუპასუხებ მას. და ჩემს სახეს მივაქცევ იმ კაცის წინააღმდეგ, და ვაქცევ მას ნიშნად და იგავად, და მოვკვეთ მას ჩემი ერის შუაგულიდან; და გაიგებთ, რომ მე ვარ უფალი. და თუ წინასწარმეტყველი შეცდება, როცა სიტყვას იტყვის, მე, უფალმა, შევაცდინე ის წინასწარმეტყველი, და გავიწვდები ჩემს ხელს მასზე, და მოვსპობ მას ჩემი ერის, ისრაელის, შუაგულიდან. და იტვირთავენ თავიანთი ურჯულოების სასჯელს: წინასწარმეტყველის სასჯელი ისეთივე იქნება, როგორიც მის მამიებელის სასჯელი; რათა ისრაელის სახლი მეტად აღარ განუდგეს მე და აღარ შეიბილწოს მეტად ყველა თავისი დანაშაულით, არამედ იყვნენ ისინი ჩემი ერი, და მე ვიყო მათი ღმერთი, ამბობს უფალი ღმერთი. ეზეკიელი 14:1-11.

ნეშვილში, ლაოდიკიის მეშვიდე დღის ადვენტიტურ ეკლესიაში მყოფნი, რომელთაც არ ირწმუნეს ისე, როგორც ზაქარია; რომელთაც „დაიკავეს ის პოზიცია, რომ ჩვენ აღარ გვჭირდება სასწაულების მოლოდინი და ღვთის ძალის გამოკვეთილი გამოცხადება, როგორც უწინდელ დღეებში“, როგორც ეს წარმოდგენილია 1840-დან 1844 წლამდე პერიოდით, ადვენტიზმის გარეთ მყოფთაგან დაპირისპირებულნი იქნებიან იმის გამო, თუ რატომ ვერ მისცეს გაფრთხილება. ისინი ხდებიან ცრუ მშვიდობისა და უსაფრთხოების უწყების „ნიშანი“, რომელიც აღნიშნავს ბრძენთა და უგუნურთა განყოფას, როგორც ეს წარმოდგენილია ექსეტერის ბანაკ-შეკრებაზე მდგომი ორი დაპირისპირებული კარვით. მათ ატყვიან კერპთაყვანისმცემლობისა და ამბოხების „ნიშანი“, ხოლო ეზეკიელს მიაქვს ჭეშმარიტი წინასწარმეტყველური გამაფრთხილებელი უწყება. ალყის დასასრულს, როდესაც იერუსალიმი ნადგურდება,

რაც საკვირაო კანონს წარმოადგენს, ამბოხების ნიშანი არის მხეცის ნიშანი, ხოლო მორჩილების ნიშანი არის ღვთის ბეჭედი.

განსაცდელის ვადა ადვენტიზმისათვის სრულად იხურება კვირის კანონთან ერთად, და იქ არის მართალთა და ბოროტთა ნიშანი, რომლითაც ისინი აღნიშნულნი არიან. განსაცდელის ვადის დახურვა მალე მოსალოდნელი კვირის კანონის დროს წარმოადგენს ტიპს იმ განსაცდელის ვადის დახურვისა, როდესაც მიხაელი აღდგება, და იქ მრავალთა სიკვდილის ნიშანი გოგითა და მაგოგით არის წარმოდგენილი.

და მგზავნი, რომელნიც ქვეყნის გავლით დადიან, როცა ვინმე იხილავს კაცის ძვალს, მაშინ მის გვერდით ნიშანს აღმართავს, ვიდრე დამმარხველნი მას ჰამონ-გოგის ველზე დამარხავდნენ. და ქალაქის სახელიც ჰამონა იქნება. ასე განწმენდენ ისინი ქვეყანას. ეზეკიელი 39:15, 16.

აღთქმის ნიშანი იდენტიფიცირებულია ეზეკიელის ოცდამეშვიდე თავში, სადაც მკვდარი ძვლების ველი სიცოცხლეს ეძლევა და ორი კვერთხი შეერთდება. ძვლებს სიცოცხლე ეძლევა ისლამის შესახებ უწყებით, რომელიც წარმოდგენილია, როგორც ოთხი ქარი; ამგვარად, ეს განასახიერებს 1840 წლის 11 აგვისტოს. ორი კვერთხი ერთდება ერთში და ამით წარმოადგენს მეორე ანგელოზის უწყების შეერთებას შუადამის ძახილის უწყებასთან. ძვლები პირველი ანგელოზის გაძლიერებაა, ხოლო ორი კვერთხი — მეორე ანგელოზის გაძლიერება. ამის შემდეგ ღვთის ხალხი არის მისი უკანასკნელი დღეების რჩეული აღთქმის ერი, წარმოდგენილი იოანეთი, როგორც ას ორმოცდაოთხი ათასი.

ამასთანავე, დავუდებ მათ მშვიდობის აღთქმას; ეს იქნება მათთან საუკუნო აღთქმა; და დავამკვიდრებ მათ, და გავამრავლებ მათ, და ჩემს საწმიდარს დავდებ მათ შორის უკუნისამდე. ჩემი სავანეც მათთან იქნება; და მე ვიქნები მათი ღმერთი, ხოლო ისინი იქნებიან ჩემი ერი. და წარმართნი შეიცნობენ, რომ მე, უფალი, ვწმიდავ ისრაელს, როცა ჩემი საწმიდარი მათ შორის იქნება უკუნისამდე. ეზეკიელი 37:26–28.

ღვთაებრიობისა და ადამიანურობის შეერთება ღმრთის სიტყვაში მრავალგვარად არის წარმოდგენილი, და ერთ-ერთი სახეა ის, როდესაც „სულის ციტადელი“, რომელიც ადამიანის უმაღლეს ბუნებაში მდებარეობს, ერთვის ღმრთის საწმიდრის ციტადელს. როდესაც ზეციური სატახტო პალატა, რომელიც ღმრთის ციტადელს განასახიერებს, შეერთებულია ადამიანის უმაღლესი ბუნების ციტადელთან, ღმრთის ერი „განიწმინდება“ და იგი „მათ შორის დამკვიდრდება უკუნისამდე“.

ოცდამეშვიდე თავის შემდეგ ეზეკიელი წარმოგვიდგენს ოცდამეთვრამეტე და ოცდამეცხრამეტე თავებს, სადაც იგი გოგსა და მაგოგს მიმართავს, როგორც იმ კაცობრიობის კავშირის სიმბოლოებს, რომელიც ღვთის რჩეული აღთქმის ხალხის ფარგლებს გარეთ იმყოფება. მეორმოცე თავში ოცდამეშვიდე თავის აღთქმის ხალხი წარმოდგენილია როგორც ტაძარი, რომელიც მთელ დედამიწას ავსებს.

ოცდამეთვრამეტედან მეორმოცე თავამდე წარმოდგენილია ღვთის აღთქმის ხალხის აღდგომა უკანასკნელ დღეებში, როგორც ეს გამოსახულია რიცხვებით 38 და 40.

ამ საკითხების განხილვას მომდევნო სტატიაში გავაგრძელებთ.